

עשרת הרוגי
מלכות

14 שנה אחרי
חורבן בית שני

100 שנה
קודם
חורבן בית
שני

הכ רוקח אלה זכר

בב"ד, חודש אדר סמוך לניסן תשנ"ח לפ"ק

או וגוחיק טיבחאת להני נהרי צנתרא דרבבא,
בנין החשובים, מוכי הרבים, ה'יה מה'יר ר' יר' יעקב לוטוביץ של'יא' ומוה'ר' נטע שרמן
ט'א. טעטלן על עצם לעור עארה את הש' תלמוד
ל' בחרוגו לשליח קדוש ובבואר תמציתין
ערודת החשיבות מלוקות מגדרי המפרשים
בין השה לב נפש, וכבר קיבלו הסכימות
תבי חזוק ועידוד מגדולי הרבנים וראשי
יבורות של'יא'.

יעוז שקיים הוגאולה העתירה לבא במריה
ונזון תלוי בעסק החוראה, כדאי' בגמ' (בבא בתרא
עה'יב) (הורשע, י) "גט כי יתנו בגין עתה
צמצם ויחל מעת ממשא מלך ושודים": "אי תננו
ויברשרי" (וברבנן): וכן ר' רובין יהו' שונן ונטקסים בחוראה
אללו בעמיהם) – "עתה אקכטם" (בקרכוב אקכטם),
מעט מהם – יחל ממשא מלך ושודים"

שניהם: ואך אם מועלטין הן השונן בעמם... יהו
ים מלשאת משא מלך ושרים), שם בגם:
ק כ וה ב' ארמית נאמרו', והוא רומו למיש בגמ'
חים פ'): לא הגלת הקב"ה את ישראל לבל
משמעות שקרוב לשונם לשון תורה, ע"ב.

בנין אפק יידי תיכון עומדים ואמינו לאפלה טבא כוחם וחלום, והשי'ת יעוזו שיזור להוציא את בכם אל הפועל ולחזר לאת כל השיס בלי, ולברך על המוגמר, להגדיר תורה בידיהם, מטור רב נחתם וברחבה גלוי שמי'ם

הכו"ח למן כבוד התורה ולומר

পৰি ব্যবস্থা

שמעאל אוירבך
פעוק ירושלים חוכמיה

ביה, ירושלים, כי אב תשנ'ו
שם ראשון על סדרה ענפה נותרו נוכחותם ברכה.
ונגני שם גני ענפיו להצטייד לברכה. אל דילידי
משכבר הרים, אנטיש רוח אשר באומנותה העמום,
להלא ובה כשית הדרת שולחן וזרב מאיר יעקב
ולובען שלום טאגא גינזיגות במילכון נצח.

ובבר אהימחו גרי וקמיעא במקעלם הכהן
בחזאתה הש"ס בתרגומים יפה וצה ומוועל בשפת
המרינה. ובבר דוד לעז בהה להרחבת גבוליו לזרמי
התורה לחקל להבון ולהשכיל במצוות
ושפעותא, ולמושע שלם ואישרבו ח"ז לרעות
בשווות ותורתו טהורנו שונין אישר לא רדי עולא רבינו
ברשותם קדושת ותלמודו אשר לנו למורשה,
ונאשר בכבר כתוב כאן מון הגראי אלישיב שליט"א.
וთה תליית זולכם מחל אל חיל, בתרגומי
הש"ס בלשון הקודש, אשר כאמור הד ברי דוד
והשוב לצורך השעה, ועת לעשושה לד לחקל בעין
יפה על המעניינים המבוקשים דרב ה' להגדיל תורה
ולאברה בר

ונני בכל חותמי ברכה לדיידי הרבנים הנ"ל
שליטי". אשר יזכיר להמשך וליחסף עצמה
במלאת הקודש תורן מנוחת הנפש והרחבת הדעת
להרבון כבר הי' והואתו עם שבעה נחת ודקושה
בעצמאותו שבעה אצלתנו תלל.

וְעַל־מִצְרָיִם וְעַל־
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

עלקו בולחו

שׁוֹרְאָה

פֶּלְשָׁאָה

טְרִזִּינָא

(יד) יְצָאֹו אֲנָשָׁים בְּנֵי־בָּלִי־עַל־מִקְרָבֶךָ וַיַּדְיֵיכֶם
אֲתִישָׁבְּיִ עִירָם לְאמֹר נִלְבָּה וַיַּעֲבֹדֶת אֶלְתִּים
אֲתִירִים אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתֶּם:

(טו) תִּפְאַת תִּפְאַת יְשָׁבֵי הָעִיר מִתְּבוֹא
לְפִיחָרֶב תִּפְתִּילֶם אַתְּתָה וַיַּאֲתִיכְפֵּלְאָשָׁר־בָּה וְאַתְּ
בְּהַמִּתְּה לְפִיחָרֶב:

(יז) וַיַּאֲתִיכְפֵּלְשַׁלֵּלה תִּקְבֹּז אַלְתִּתְזֹךְ רַחֲבָה
וַשְּׁרַפְתָּ בְּאָשׁ אֲתִיהָעֵיר וַיַּאֲתִיכְפֵּלְשַׁלֵּלה פְּלִילָ...